

сѣднѧ (тоѡ) и дванаѣсе те
апостоли съ него.

15 И рече ѡмъ : съ голѣмо
желаніе пожелахъ да ѡмъ съ
васъ тѧ пасха, доклѣ не самъ
пріахъ мѣки те.

16 Защо̀то ви говоримъ,
че ѡ тѣка на тѧмъ нема да
ѡмъ беке ѡ неа, доклѣ да
се свѣрши въ царство то
Бжїе.

17 И като зема чѧша та,
возблагодари, и рече: земе-
те тѧа (чаша) и раздѣлѣте
си ѧ :

18 Защо̀то ви говоримъ,
че нема да пїемъ ѡ плодѣтъ
лѣзни, доклѣ да дойде цар-
ство то Бжїе.

19 И зема и хлѣвъ, и ка-
то воздаде благодареніе,
преломи го, и даде ѡмъ, и
рече: това ѣ тѣло то моѣ,
коѣто се дава за васъ: то-
ва творѣте за моѣ воспоминаніе.

20 Подобенъ зема и чѧша
та, и даде ѡмъ послѣ по ве-
чѣра та, и рече: тѧа чѧша ѣ
новшо завѣтъ съ моѧ та
крѣвь, коѧто се пролива за
васъ.

21 Ока̀че ѣто рѣка̀ та на-
оногова ко̀нто ме предава
съ мене ѣ на трапѣза та.

22 И ѡиъ оубо человек-
ческїй ѡиѧа, каквѣто ѣ ѡ-
предѣлено: но горко на ѡ-
ногова человека чрезъ ко-
го̀то се предава.

23 И ѡни начинаха да ѡз-
дирѣватъ по-междъ си, ко̀и
ли да ѣ то̀а, што̀то ще да
стѣри това̀.

24 И вѣде прѣнїе въ нихъ,
ко̀и ли ѡ нихъ ѣ по голѣмъ.

25 И Исусъ ѡмъ рече: ца-
рѣве те на-пѣзѣцѣ те го-
сподствѣватъ надъ нихъ: и
ѡниѧ што̀то ѡмъ властвѣватъ,
наричатъ се благодѣтели.

26 И вѣе не стѣ така̀: но
по голѣмшо междъ васъ да
бѣде като по малкѣо: и ста-
рѣишина та като слѣга та.

27 Защо̀то ко̀и ѣ по голѣ-
мъ, то̀а ли што̀то сѣди,
или то̀а што̀то слѣгѣва; не
ѣ ли по голѣмъ то̀а што̀то
сѣди; но ѧзъ самъ по ме-
ждъ васъ като ѣдинъ цю-
то слѣгѣва.

28 И вѣе стѣ ѡниѧ ко̀нто
стѣ вшли заедно съ мене въ
мои те напасти:

29 И каквѣто ѡтецъ моѡ
завѣща̀ мене царство то,
такъ и ѧзъ го завѣща̀вамъ
вамъ:

30 Да пѣдете и да пїете на
трапѣза та ми въ царство
то моѣ: и да седнете на пре-
стѣлы да сѣдите дванаѣ-
сетъ те колѣна Израилѣви.

31 И рече Гѧь: ѡиѣне,
ѡиѣне, ѣто сатанѧ та про-
си васъ да въ сѣе като пше-
ниѣа:

32 И ѧзъ са молихъ за те-
бе да не ѡскѣдѣе вѣра та ти: